

[Melchior]

udlæse af den behandling, den danske regering har givet denne sag. Jeg må egentlig erklære mig enig i regeringens fremgangsmåde, nemlig at man lig Vorherre ser på den gode vilje og dér, hvor der er nogenlunde grund til at vise tillid, da også viser denne tillid. Det forstår jeg at regeringen har gjort, og den og vi har håb for, at det ønskede resultat vil blive opnået. Jeg er sikker på, at hr. Ninn-Hansen vil være tilfreds, i det øjeblik det gode resultat inden alt for længe er blevet opnået.

Når jeg nævner det her, så er det også for at knytte den kommentar til, at vi gerne så denne pragmatiske holdning og denne positive holdning overført på andre forhold mellem Danmark og andre stater eller områder, således at vi viser en positiv vilje også dér, hvor det mål, vi gerne vil bidrage til at støtte, endnu ikke er opnået, men hvor vi kan iagttage rimelige hensigter og gode fremskridt. Det gælder ret mange af de nye områder og vil sikkert gøre det i fremtiden i den overgangstid, vi lever i. Jeg udtrykker altså den forhåbning, at regeringen også i vigtigere problemer end det her foreliggende vil leve op til den fremgangsmåde, man har valgt her. Må jeg komplimentere hr. Honoré for hans bemærkninger og det arbejde, der ligger bag disse, vedrørende Mellempfolkeligt Samvirke. Jeg synes, udenrigsministeren i sine i øvrigt udtømmende svar måske kom lige lovlig let hen over dette ved at henvise til, at Mellempfolkeligt Samvirke er en privat organisation. Det er vel mindst en officios organisation. Jeg husker ikke organisationens pengeforhold, men jeg har bragt i erfaring, at der findes en beretning fra statsrevisorerne om den – den skal jeg studere nærmere – og jeg tror, det i hvert fald er mere end to dusin millioner kroner, statskassen bidrager med til Mellempfolkeligt Samvirkes virksomhed. Derefter kan dets virksomhed ikke mere betragtes som privat, men er en komponent i den danske udenrigspolitik, som vi her både må kunne tage op, og som vi også må kunne have en vis indflydelse på.

Hr. Ninn-Hansen spurgte, hvornår forsvarsforhandlingerne vedrørende det næste forsvarsforlig kan begynde. Jeg vil gerne oplyse – af hensyn til dem, der ikke måtte vide det – at vi har bedt forsvarsministeren om allerede nu at diskutere den igangværende forsvarsordning, og jeg vil gerne benytte lej-

ligheden til at takke forsvarsministeren for det tilsagn, han har givet. Bag vort ønske ligger vor overbevisning om, at vi ikke opfylder det forsvarsforlig, som vi er partnere i, på nuværende tidspunkt. Det er derfor, vi gerne vil have visse ting oplyst og efterregnet.

Må jeg til slut sige tak til udenrigsministeren for hans svar vedrørende Mellempøsten. Jeg vil – om jeg så må sige – lægge det svar til de bemærkninger, der fandtes i selve redegørelsen, og sammenlagt kan jeg erklære, at vi har fuld tillid til den nye udenrigsminister. Hvis den dagsorden, som vi også har været med til at fremsætte, opfattes af regeringen og udenrigsministeren som en tillidsdagsorden, så er dette rigtigt forstået.

Gert Petersen (SF):

Det er vældig smart at fremsætte en afværge-dagsorden. Der er fremsat et dagsordensforslag, som drejer sig om et konkret problem, og så fremsætter man en afværge-dagsorden, hvor man konstaterer, at man har hørt på en redegørelse. Der er egentlig ingen, der kan benægte, at man hørt på en redegørelse. Spørgsmålet er bare, om det er så klogt af de partier, som gør det. Nu blev der altså stillet et dagsordensforslag, hvor man anvender en vending om et meget, meget centralt spørgsmål, som ordføreren for det største parti har anvendt, og som svarer til, hvad hans parti i øvrigt har sagt tidligere. Det stiller man altså forslag om at folketinget skal sige. Og så oplever vi den samme ordfører gå op på talerstolen og sige, at det vil han ikke være med til at sige; i stedet for vil han foreslå, at vi skal konstatere, at nu er klokken 16.16.

Hvad indtryk gør det? Det gør det indtryk, at man rundt omkring i de små hjem tænker: aha! han mente det nok ikke alligevel, det var nok bare mundsvejr. For hvis han havde ment det, så havde han også stemt for det. Der havde givetvis, at dømme efter alle de udtalelser, der er kommet i årenes løb, været et flertal herinde, som ville stemme for den dagsorden – hvis man skal tro på, at de mener det, de siger.

Der er også en anden side af det. Der er den side af Danmark, som vender udad. Alle de, som er tilhængere af en overstatslig udvikling af fællesmarkedet i retning af en